

на исторія-та си, и изложаваше безъ она да мисли преимущества-та своего характера, ни кога не ся распаляваше отъ восхищеніе-то, което она на слушатели-те си вдыхнуваше. Никогa неговореше освѣнь да възблагодари оныя кои-то я пытаха. Отговори-те ѝ всегда отъ едно послушливо чувство сказани бѣха, ниникогa отъ желаніе-то за да ся покаже, нито пакъ за да умилостави нѣкого. Похваленія-та, кои-то изобилно ѝ правиха, струваха я да си чуди, и, кога-то оны отъ вонъ пута бѣха или речени не съ толко остроуміе, разгнѣваваха я.

Время-то, кое-то она въ столица-та минаа ожидающа какво рѣшеніе на бащинъ-атъ ѝ судъ ще дадатъ, принесе ѝ безчисленны разслаженія. Всяко нѣщо за нея ново и любопытно, Лица-та, вси-те щото она често виждаше чудиха ся на здравы-те разсужденія, кои-то она правяше на разны-те нѣща, кои-то тя виждаше. Двѣ госпожи дворни, кои-то она особито обыкнала бѣше Графини-те В*** предложиха ѝ единъ день да идатъ да видятъ внутренно-то на Царскія Палатъ, и развеселихася сосъ смаяніе-то, кое-то на всяка ступка ѝ причиняваха толко собрани богатства, и толко обширни стан. Кога-то